

РЕШЕНИЕ

№ 41250

гр. София, 23.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **11262** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на М. Н. А. Б. - гражданин на С. срещу Решение №48-В/19.08.2026 година на Интервюиращ орган при РПЦ- С., с което последният отхвърлил като недопустима последващата молба за международна закрила, подадена от М. Н. А. Б. с вх. № КП-01-2111/30.07.2026 година.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че същото е постановено в противоречие на материалния закон, административно- производствените правила и посочената в решението фактическа обстановка не отговаря на действителността, като неправилно е прел административният орган, че не са налице новонастъпили факти, като за първи път в молбата се позовава на нови факти, свързани с негов личен конфликт със семейството и племето на жената, с която е сключил брак, последващото убийство на съпругата му, отправени срещу него заплахи и тези факти не са били предмет на разглеждане в предходното производство, а представляват нови факти, коти на са отчетени от страна на административния орган. Иска се отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане с допускане на молбата до производство по общия ред.

В съдебно заседание, оспорващият- М. Н. А. Б., редовно уведомен при условията на чл.138,ла.2 АПК се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това жалбата се поддържа от адвокат И.,редовно упълномощена с пълномощно по делото.

Ответникът по оспорването-Интервюиращ орган при РПЦ- С.,редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт П. , редовно упълномощена,

която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Оспорващият е влязъл на територията на Република България през месец октомври 2024 година, като е бил задържан със Заповед, рег. № 5392 ПАМ -3677/ 19.10.2024 година

След задържането му , оспорващият е поискал предоставяне на международна закрила в Република България на 23.10.2024 година в СДВНЧ – С., постъпила в ДАБ, като с Решение № 1259/03.02.2025 година Председател на ДАБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на М. Н. А/И. Б., като оспорващият депозирал жалба срещу Решението на Председател на ДАБ до АССГ, а последният с Решение № 24827/21.07.2025 година, постановено по адм. дело № 1759/2025 година отхвърлил жалбата на М. Н. А. Б..

Срещу Решението е подадена касационна жалба от страна на оспорващия до ВАС на РБ, като с Решение № 445/16.01.2026 година е оставено в сила Решение № 24827/21.07.2025 година постановено от АССГ.

На 20.01.2026 година молителят е подал последваща молба с вх. № КП-01-250 на ДАБ при МС, като оспорващият е уведомен с Писмо с изх. № ПМЗ-В-128/23.01.2026 година, че ако не се яви лично да подаде молбата си, тя ще остане без разглеждане.

На 01.06.2026 година чуждият гражданин е изпратил искане с информация относно предходната му подадена молба, която е оставена без разглеждане, тъй като лицето не е се е явило лично пред длъжностното лице да си подаде последваща молба.

С писмо с изх. № ПМЗ-В-985/02.06.2026 година е отговорено на искането на М. Н. А. Б. и той отново е подканен да си подаде последваща молба по надлежния ред.

На 15.06.2026 година оспорващият отново подал молба, с която изразил желание да му бъдат връчени указания и съобщение по процедурата без неговото лично присъствие.

На 17.06.2026 година, с Писмо с изх. № ПМЗ-В-1112 отново му е отговорено, че му се предоставя възможност да дойде лично да подаде последваща молба и да му бъдат връчени указания и съобщение по процедурата.

На 30.07.2026 година с вх. № КП-01-2111 в ДАБ е постъпила последваща молба от М. Н. А. Б., като му е връчено и Съобщение за представяне на доказателства в 7 дневен срок от получаване на съобщението.

На 19.08.2026 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 48-В, с което отхвърлил като недопустима последващата молаб за международна закрила.

Решението е връчено на 27.08.2026 година на адвокат И..

От показанията на свидетеля А. се установява,че познава оспорващия от преди 2 години и половина, като е бил помолен от баща си да му помогне, като знае ,че когато е бил в С. неговата съпруга е била убита и са му се обадили да му помогне.

По длето са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.84,ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №48-В/19.08.2026 година на Интервюиращ орган при ДАБ към РПЦ- С., представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на

чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Интервюиращ орган при РПЦ- С., на когото изрично по силата на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето А. Т. изрично е определена от Председател на ДАБ към МС за Интервюиращ орган по реда на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ със Заповед от 04.06.2026 година.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл.76б,ал.1,т.2 от ЗУБ.

При издаването на решението, Интервюиращ орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

С измененията на ЗУБ се създаде нов Раздел III. Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила,като в чл. 76а (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 година/ е посочено ,че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Чл.76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила на дата 30.07.2026 година, като същата е регистрирана в ДАБ на дата 30.07.2026 година. Според легалното определение на параграф 1,т.1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш., както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсец закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1,т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1,т.10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т.6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в

Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието "Последваща молба" е дадено и в чл.2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която, „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 30.07.2026 година/ регистрирана в ДАБ на 30.07.2026 година/, представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т.6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влязло в сила Решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила.

В чл.38 от Регламент /ЕС/2024/1348 е посочено, че в съответствие с основните принципи и гаранции, предвидени в глава II, решаващият орган може да провери допустимостта на дадената молба и може да бъде информиран за правото, което се прилага съгласно националното право, за да отхвърли молбата като недопустима, ако е налице някое от следните основания,

	държава, която не е държава членка, се счита за първа държава на убежище за кандидата съгласно член 58, освен ако не е ясно, че кандидатът няма да бъде приет или няма да бъде обратно приет в тази държава;
б)	държава, която не е държава членка, се счита за сигурна трета държава за кандидата съгласно член 59, освен ако не е ясно, че кандидатът няма да бъде приет или няма да бъде обратно приет в тази държава;
в)	държава членка различна, която от държавата членка, разглежда молбата, е предоставила на кандидата международна закрила;
г)	международен наказателен съд е осигурил безопасно преместване на кандидата в държава членка или трета държава или безсъмнено предприемачество в този насока, освен ако не са се появили нови обстоятелства от значение, които не са били взети предвид от този съд, или когато не е имало правна възможност пред този международен наказателен съд да бъдат изложени обстоятелства, свързани с международно признатите стандарти в областта на правата на човека;
д)	по отношение на съответния кандидат е постановено решение за връщане в съответствие с член 6 от Директива 2008/115/ЕО и той е подал молбата си едва след седем работни дни, считано от датата на получаване на това решение за връщане, при условие че е бил уведомен за ефекта при липса на молба, подадена в този срок, и че не са се появили нови обстоятелства от следното значение на изтичането на този срок.

2. Решаващият орган отхвърля дадената молба като недопустима, ако молбата е последна молба, когато няма или не са били представени от кандидата нови съпоставими елементи, посочени в член 55, параграфи 3 и 5, се отнася за разглеждане на въпроса дали кандидатите отговарят на условията за предоставяне на международно закрила в съответствие с Регламент (ЕС) 2024/1347 или при необходимост с основание за недопустимост, приложено по-рано.

Предварителното разглеждане се извършва въз основа на писмени сведения или лично интервю в съответствие с основните принципи и гаранции, предвидени в глава II. По-специално личното интервю може да не се проведе, когато от писмените сведения е ясно, че молбата не съдържа нови

елементи съгласно параграф 3.

В чл.55,ал.5 от Регламента е посочено , че представените от кандидата елементи се считат за нови само когато кандидатът не е бил в състояние, не по своя вина, да ги представи в контекста на предходната молба. Не е необходимо да се вземат предвид елементите, които кандидатът е могъл да представи по-рано, освен ако те значително не се увеличават вероятността молбата да не бъде недопустима или кандидатът да изпълни условия за предоставяне на международно закрила, или ако предишната молба е била отстранена като мълчаливо оттеглена в съответствие с член 41 без разглеждане на основанието.Когато кандидатът представи или възникне нови елементи съгласно параграф 3, основателността на молбата се разглежда допълнително, освен в случаите, когато молбата може да се счита за недопустима на друго основание, предвидено в член 38, параграф 1. Когато кандидатът не е представен или не са се появили нови елементи съгласно параграф 3, молбата се отхвърля като недопустима съгласно член 38, параграф 2.

При подаване на последваща молба оспорващият е заявил, че са налице нови обстоятелства за него от съществено значение, които създават реален и непосредствен риск за живота му и за физическата му неприкосновеност при евентуалното му завръщане в С. и е представил документ, изготвен от адвокат в Сирийска арабска република, в който се сочи, че през 2023 година оспорващият е сключил брак с жена, принадлежаща към друго племе въпреки несъгласието на нейното семейство, както и че в последствие молителят и съпругата му са били обект на въоръжено нападение, при което съпругата е починала, а братът на молителя е бил ранен в десния крак. Административният орган е анализирал това новопредставено доказателство и в контекста на предходните производства, като е отчетел, че в предходното производство молителят е споделил, че има двама братя в Република България и че единия от тях имал отломка от снаряд в крака си- Протокол от интервю от 31.10.2024 година, като тази информация е дадена след въпрос относно пострадали роднини по време на военни действия, а представеният документ не удостоверява пряко настъпването на описаните събития, а възпроизвежда фактическата версия съобщена от молителя на адвокат,авторът не е посочен като непосредствен свидетел на твърдяното нападение и не излага конкретен източник, от който получената информация би могла да бъде проверена, в документа не са конкретизирани в достатъчна степен датата и точното място на нападението, самоличността или принадлежността на извършителите, начинът, по който е установена връзката им със семейството на съпругата, както и конкретните факти, въз основа на които се приема, че нападението е мотивирано именно от сключения брак,още повече, че при подаване на първата си молба за закрила чуждият гражданин никъде не заявява да е бил женен и да е имал съпруга към момента на влизане на територията на Република България. В протокола от интервюто не е изложил факти, които да причина за напускане на страната му по произход, а именно проблеми с роднините на неговата съпруга,не са представени данни за образувано разследване, акт за смърт или друг медицински или официален документ относно смъртта на съпругата, нито други материали от независим източник, които да потвърждават изложеното в Писмото. Обосновано административният орган е приел, че изразените в адвокатското становище заключения, че опасността за молителя е „лична, пряка и реална" и че заплахите продължават, представляват правна преценка на адвоката, а не самостоятелно установени факти и твърдението, че молителят е получавал постоянни сведения от близки лица за продължаваща враждебност също не е конкретизирано по отношение на лицата, времето, съдържанието и начина на отправяне на предполагаемите заплахи и не е подкрепено с отделни доказателства, от становището не може самостоятелно да се установи нито обективното настъпване на всички описани събития, нито извършителите и мотивът на предполагаемото нападение, нито наличието на актуален и индивидуализиран риск за молителя. Този извод не се променя и от показанията на свидетеля А., защото той не дава никакви конкретни сведения за твърдяната враждебност и заплаха, а показанията му са опосреднени и не сочат на конкретни лични възприятия, а какво му е казано от неговия баща.

Що се касае до представения Медицински документ, издаден на името на лице, посочено като брат на молителя, то този документ също по никакъв начин не води до извод, че е налице нов елемент за бежанската история на оспорващия, тъй като от официалния му превод се установява наличие на нараняване на десния крак, документът може да бъде ценен като доказателство единствено относно констатираното телесно увреждане и оказаната медицинска помощ, но медицинският документ не съдържа непосредствени констатации относно самоличността на извършителя, конкретния мотив за причиняване на увреждането и връзката на инцидента със сключения от молителя брак, като медицинското лице е удостоверило здравословна констатация, но не може чрез документа да установи обстоятелства извън медицинската му компетентност, включително кой, защо и при какви конкретни условия е причинил нараняването. Наред с това, документът се отнася до трето лице - брат на молителя, което не може да се вземе предвид и да бъде разгледано като доказателство, тъй като не се отнася пряко към молителя, и не са представени самостоятелни и конкретни данни, че в следствие на това нараняване, молителят лично е бил издирван, заплашван или нападат, нито че предполагаемите извършители имат продължаващо намерение и реална възможност за тежко посегателство или преследване. Роднинската връзка сама по себе си не обосновава автоматично наличие на индивидуален риск за молителя.

Законосъобразно ответникът по оспорването е приел, че представените документи не установяват необходимата фактическа връзка между медицински констатираното нараняване на брата и твърденията за целенасочено преследване на молителя, защото адвокатското становище възпроизвежда твърденията на заинтересованото лице и правната оценка на неговия представител, а медицинският документ удостоверява единствено телесно увреждане на друго лице, без да установява причинителя, мотива и връзката му с молителя и документите не съдържат нови относими елементи, които, разгледани заедно с вече събраните доказателства да увеличават съществено вероятността молителят да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила, като информацията в двата документа е създадена само и единствено с цел защитната теза и желанието на оспорващия да остане в РБ колкото се може по-дълго време.

В контекста на член 55, параграф 3, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2024/1348, когато ситуацията в държавата на кандидата показва промяна към нужда от закрила в друга държава, не винаги тази промяна значително увеличава вероятността кандидатът да отговаря на квалификационния Регламент (ЕС) 2024/1347 - чл. 13 и чл. 18 и за да бъде значителна вероятността той да отговаря на условията за международна закрила, промяната в ситуацията в държавата следва да бъде кардинална, да има международен отзвук и да се търсят бъдещи тенденции за развитието ѝ. В контекста на тази разпоредба - чл. 55, параграф 3, буква „а“ от Регламент (ЕС) 2024/1348, евентуални промени в общата ситуация в държавата на произход сами по себе си не обуславят допустимост на последващата молба, доколкото те не са от такова естество, че конкретно и значително да изменят личния профил на търсещия закрила и да рефлектират върху риска от преследване или сериозни вреди по отношение на него. Мотивите на молителя са оценени като неоснователни за търсене на закрила, а в подадената последваща молба не се откриват нови елементи, свързани с причините за напускането и нежеланието му да се завърне в С., положението на молителя или страната му на произход, които да са релевантни по смисъла на чл. 55, параграфи 3 и 5 от Регламент (ЕС) 2024/1348, които значително да увеличават вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила. Представените в последващата молба за закрила изявления, с които молителят цели да изложи висок индивидуализиран риск за себе си в страната му по произход, се оценяват, като недостоверни и недоказани.

По отношение на изложените в последващата молба твърдения за невъзможността на молителя да се завърне в С. поради наличие на заплахи и риск за живота му, същите не се доказват по категоричен начин и не представляват нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца и не водят до значително увеличаване на вероятността за

предоставяне на международна закрила.

Изложените от чужденеца опасения за собствената му сигурност представляват субективни предположения, които не се подкрепят от конкретни факти и доказателства. Твърденията за заплахи към него и членове на неговото семейство не могат да се докажат от становището на адвоката и не установяват наличието на реален и индивидуален риск от преследване или тежки посегателства по отношение на чужденеца. Освен това от изложеното в молбата не се установява и предприемането на действия спрямо членовете на неговото семейство, които продължават да пребивават в района му на произход, от които да може да се направи обоснован извод за съществуването на конкретен и персонален риск спрямо молителя или членове на неговото семейство, като значителна част от представените материали се отнасят до събития, настъпили в неуточнено време и с липса на конкретни извършители, поради което не могат да бъдат приети като доказателства за неговото лично положение.

Съгласно информацията съдържаща се в Справка с вх. № МД-02-286/04.08.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ (ДМД) на ДАБ-МС, че в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 27 март 2026 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 563 898 души. ВКБООН и хуманитарните партньори продължават да предоставят основна помощ на новопристигналите и на трите гранични контролно-пропускателни пункта с Л..

Административният орган подробно е изследвал и ситуацията в страната на произход на оспорвания и обосновано е приел, че не налице кардинална промяна в С., като Между 2 и 27 март 2026 г. 202 477 души преминават в С., включително 27 343 ливанци и 175 134 сирийци, като значителна част от сирийците изразяват намерение да останат за постоянно. Повечето пристигащи се насочват към провинциите Риф Д. (селски райони на Д.), Д., Дараа и А..

На контролно-пропускателния пункт Д. Я., ВКБООН, У., Фондът на ООН за населението (11МРРА), М., партньорите от сектора на продоволствената сигурност, земеделието и препитанието, както и Сирийският арабски червен полумесец (5АРС) продължават да предоставят вода, фурами, хуманитарни комплект за достойнство (сКдпКу к№), правна подкрепа, медицински грижи и готови за консумация храни, наред с услуги за предотвратяване и реагиране на насилието, основано на пола (НПГ). Мобилна медицинска клиника работи денонощно, а картата на услугите за дестинационните райони е актуализирана. На контролно-пропускателния пункт А. някои интервюирани сирийски семейства споменават, че се завръщат в С. по-рано от планираното, поради влошаващите се условия в Л.. Партньори, включително Ал-Б. и 5АКС, осигуряват транспорт, психосоциална подкрепа, информационни кампании относно сексуалната експлоатация и насилие, правни насочвания и планират по-широки оценки на нуждите. На контролно-пропускателния пункт Д. повечето пристигащи семейства се състоят от жени и деца, тъй като много мъже остават в Л. по работа или в очакване на официални процедури за връщане. Хуманитарните партньори продължават да разпространяват вода, одеяла, чаршафи и информационни материали, докато Световната продоволствена програма (А/РР) и У. осигуряват храна, хранителни тестове, ваксинации, хигиенни комплекти и материали, насочени към деца. Мобилна клиника, управлявана от А. на независимите лекари, продължава да работи на границата. От средата на м. март 2026 г. ВКБООН и партньорите му разширяват подкрепата си в лагера А., където се извършва регистрация на ниво домакинство, водена от партньора на ВКБООН - 1Ъзап, и обхващаща 972 домакинства (3864 души). След това следва регистрация на индивидуално ниво и издаване на лични карти. ВКБООН и партньорите продължават мониторинга на услугите, ангажирането на общността и подготовката за новия механизъм за жалби и обратна връзка. Обратната връзка от общността се събира и споделя със съответните участници, за да се информира отговорът на променящите се нужди. Основните услуги продължават да се предоставят, включително разпределението на ежедневен хляб и топла храна, засилено извозване на твърди отпадъци, превоз на вода от 11МСЕР с камиони и здравни услуги на място. На 25 март 2026 г., партньорът на ВКБООН - 3. за стабилизираща подкрепа (5511), завършва осем кръга за събиране на отпадъци. Партньорите по закрила продължават

дейностите за отбих, психично здраве и психосоциална подкрепа, включително сесии за управление на тревожността от партньора БЪА^ак за дейности за възрастни и деца. Дирекцията по социални въпроси и труд (Оо5А1_) разпределя две каравани (по една за Сирийската организация за развитие (5ЦО) и за БЪАГак) за ежедневни дейности. ВКБООН продължава да разглежда опасенията на жителите относно качеството на услугите, подкрепата за различните националности и семейните посещения, и улеснява насочването към здравни специалисти за уязвими случаи.

Въпреки че С. продължава да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на Р. Н., публикуван в края на м. март 2026 г., страната едновременно с това регистрира най-голямото подобрение в световен мащаб през 2025 г. в сравнение със същия период на предходната 2024 г. В доклада се посочва, че при новото преходно правителство е постигнат спорадичен напредък във възстановяването на политическите институции и облекчаването на ограниченията върху основните права, което води до покачване с пет индексни пункта (общо 10/100 в сравнение с 5/100 индексни пункта през същия период на 2024 г.).

Факт е, че хиляди бежанци се завръщат в С., а не малка част от тях се насочват и към обл. Х.. Най-важното е, че цялото семейство на молителя живее в обл. Х.. Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият, явно на първо място, не е повсеместен, и на второ - не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

Наред с това, от приложената Справка в с.з на 06.10.2026 година също не установява промяна в ситуацията в С., която да обуслови промяна и разглеждане на молбата в производство по общия ред.

Съгласно чл. 55, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348, предложение първо, последващата молба подлежи на предварителен преглед единствено с цел установяване дали са налице нови относими елементи по смисъла на чл. 55, параграфи 3 и 5 от същия регламент, свързани с преценката дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила, които сами по себе си или в съвкупност с вече разгледаните обстоятелства биха могли съществено да увеличат вероятността за уважаване на молбата.

Законосъобразно ответникът по оспорването е приел, че поради липсата на нови елементи или констатации по смисъла на чл. 55, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348 не са налице предпоставките за допускане на настоящата последваща молба до разглеждане по същество, и не е налице пречка за изпълнение на наложената принудителна административна мярка за връщане на кандидата в държавата му на произход, с УРИ № 5392 ПАМ - 3677/19.10.2024 година, а при преценката на последващата молба с вх. № КП-01-2111/30.07.07.2026 г., подадена от **М. Н. А. Б. е установено**, че не са налице нови относими елементи по смисъла на чл. 55, параграфи 3 и 5 от същия Регламент, които сами по себе си или в съвкупност с вече разгледаните обстоятелства да обосновават необходимост от нова оценка по същество на искането за международна закрила, не се установиха новонастъпили факти или обстоятелства, които да не са били предмет на предходна преценка и които да са от такова естество, че да пораздат вероятност за различен правен извод относно наличието на предпоставки за предоставяне на международна закрила, липсват и не са налице и предпоставките по чл. 38, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2024/1348 за допускане на последващата молба до разглеждане по същество, доколкото не са представени нови относими елементи, които да обусловят това.

В контекста на изложеното ,настоящият съдебен състав намира обжалваното Решение за законосъобразно,което предполага потвърждаването му .

Страните не са заявили претенци за разноси.

Воен от гореизложеното и на основание чл.85,ал.3 ЗУБ, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ №48-В/19.08.2026 година на Интервюиращ орган при РПЦ- С., с което последният отхвърлил като недопустима последващата молба за международна закрила, подадена от М. Н. А. Б. с вх. № КП-01-2111/30.07.2026 година.
На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.
Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ: